



Ron Tolido

Poldermodel

Naar het verluidd gebruikt zo'n beetje de hele CDA-fractie sinds enige tijd een *Blackberry* pager. Gewapend met het compacte GPRS-apparaat kan zelfs in het kleinste achterkamertje snel de e-mail worden gelezen of de agenda worden doorgenomen. Handig om tijdens de verkiezingsstrijd het meest actuele standpunt tevoorschijn te kunnen toveren. Die veranderen immers nog wel eens onder de opportunistische druk van de kiezersgunst. Tijdens de mislukte informatiepoging met de PvdA lijkt de *Blackberry* zelfs bepalend te zijn geweest bij het verschil in bioritme tussen beide kanten van de onderhandelingstafel. Waar Bos moet hebben vertrouwd op een groots, meeslepend wereldbeeld van Solidariteit en Broederschap (neurie even zacht de Internationale mee voor de juiste couleur locale) zal Balkenende de beschikking hebben gehad over een aalgladde *backoffice* vol strategen en rekenaars, via pushtechnologie binnen een seconde te activeren.

Een triomf der techniek die zelfs het CNN-nieuwsoverzicht heeft gehaald, precies tussen twee items over een bom-aanslag en het uitbreken van SARS in.

Ondertussen weet ik wel wie er met de handen in het haar zit: het hoofd automatisering op het partijbureau mag weer zorgen voor een naadloze integratie met de rest van de IT-infrastructuur. Niet voor niets prijkt *EAI* onbedreigd aan de top van het prioriteitenlijstje van elke CIO. Per week komen er nieuwe applicaties en nieuwe platformen bij, vaak gevoed door fusies van afdelingen of zelfs hele bedrijven. Schaalvergroting, een integraal klantbeeld en de eenduidige verwerking van transacties vormen de ingrediënten van de business case. Maar de complexiteit van het moeten integreren van een Poolse landdag vol systemen, standaards en protocollen uit twee verschillende eeuwen weegt alsmaar zwaarder.

Rond *EAI* is ondertussen een ware industrie opgebouwd. In de afgelopen jaren waren er vele IT-afdelingen die hun eigen *middleware*, *messagebus* en *integration broker* bouwden. Altijd vlak voordat de grote leveranciers met gestandaardiseerde, veel betere producten op de markt kwamen (zonde: weer voor jaren aan zinloze, contraproductieve onderhoudsactiviteiten erbij). Met de verdere groei van webservices ont-

wikkelt *EAI* zich tot de kern van een complete ontwikkelingsfilosofie, geïllustreerd door massieve concepten als SAP's *NetWeaver* en Siebel's *Universal Application Network (UAN)*. In de coulissen draait Jupiter zich warm als Microsoft's nieuwste troefkaart in het strijdperk van Internet-gebaseerde integratie. Serieuze comités verzinnen geschifte namen als *BPEL4WS* en ruziën goedgemoed over standaards voor het orkestreren van waardeketens van verschillende systemen en processen.

Op zich kun je een carrière vullen met *EAI*. Of erger nog: je hele IT-budget erdoor laten opslokken. Terwijl integratie goed beschouwd alleen maar een middel is om slimme dingen te doen met informatie en communicatie op de plekken waar het er werkelijk toe doet. En dat is bijna altijd op de raakvlakken tussen bedrijf en de rest van de wereld, waar het om de interactie met klanten, afnemers en toeleveranciers gaat. Het zijn de plekken waar toepassingen van *business intelligence*, *CRM* en *portals* het bedrijf nog echt kunnen helpen om onderscheidend te zijn.

De grote, logge systemen in de *backoffice* doen dat allang niet meer. Toch peinen we er niet over om ze te vervangen door standaardpakketten of het aantal drastisch terug te brengen. In zekere zin een bijna Nederlands politiek verschijnsel: het Poldermodel brengt ons ertoe om liever een vermogen aan contraproductieve *EAI*-projecten uit te geven dan dat we een knoop doorhakken en de keuze maken voor het systeem van één van de fusiepartners.

Dat het ook anders kan, hoorde ik kortgeleden van iemand van Oracle (een bedrijf dat overigens zelf een verfrissend humoristische kijk blijkt te hebben op fusies en overnames). "Wij hadden een heel groot voordeel toen we besloten om wereldwijd alle verschillende administratieve systemen te vervangen door één versie met één centrale database: als onze topman zo'n besluit neemt, is niemand geneigd hem tegen te spreken. Dat hielp". Fantastisch toch: het *Decisive Leadership* van Larry Ellison als versneller van IT-projecten. Misschien kan hij een keer naar Nederland komen om premier Balkenende te coachen. Die is weliswaar heel slim met nieuwe technologie maar op het gebied van leiderschap schijnt er nog wat te schorten.